

Algemene Wet in zake Rijksbelastingen

KONINKLIJKE BOODSCHAP

No. 1

ONTWERP VAN WET

No. 2

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van een Algemene Wet in zake Rijksbelastingen.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 16 September 1955.

JULIANA.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het ter vereenvoudiging van de wetgeving in zake rijksbelastingen wenselijk is, regelen welke aan een aantal belastingen gemeen zijn, in een algemene wet samen te vatten;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. De bepalingen van deze wet gelden bij de heffing van rijksbelastingen, met uitzondering van invoerrechten en accijnzen.

2. Onder rijksbelastingen worden verstaan belastingen welke van rijkswege door de rijksbelastingdienst worden geheven.

Artikel 2. 1. Deze wet verstaat onder:

a. belastingwet: zowel deze wet als andere wettelijke bepalingen betreffende de heffing van de onder artikel 1 vallende belastingen;

b. rechter:

— met betrekking tot de omzetbelasting: de tariefcommissie;

— met betrekking tot de overige onder artikel 1 vallende belastingen: de raad van beroep voor de directe belastingen, dan wel in de gevallen bedoeld in de artikelen 31 en 32, het Gerechtshof te 's-Gravenhage;

c. lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, andere verenigingen van personen, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens.

2. Waar in de belastingwet met betrekking tot een lichaam wordt gesproken van bestuurder, zijn daaronder begrepen de beherende vennoot van een maat- of vennootschap en de binnenlandse vertegenwoordiger van een niet binnen Nederland gevestigd lichaam, alsmede hij die in geval van ontbinding met de vereffening is belast.

3. De belastingwet verstaat onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Financiën;

b. directeur, inspecteur en ontvanger: de ambtenaar van die rang, die in zake andere rijksbelastingen dan invoerrechten en accijnzen bevoegd is;

c. commanditaire vennootschap op aandelen: de commanditaire vennootschap waarbij, buiten het geval van vererving of legaat, toetreding of vervanging van commanditaire vennoten kan plaats hebben zonder toestemming van alle vennoten, beherende zowel als commanditaire;

d. Rijk: Rijk in Europa.

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

e. belastingaanslag: de voorlopige aanslag, de aanslag, de navorderingsaanslag, alsmede de naheffingsaanslag.

4. Het in de belastingwet genoemde bestuur van 's Rijks belastingen wordt uitgeoefend door de door Onze Minister aangewezen ambtenaren.

Artikel 3. Voor zover dit niet bij de belastingwet is geschied, bepaalt Onze Minister welke directeur, inspecteur of ontvanger bevoegd is.

Artikel 4. 1. Waar iemand woont en waar een lichaam gevestigd is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen welke binnen het Rijk hun thuishaven hebben, ten opzichte van de bemanning als deel van het Rijk beschouwd.

Artikel 5. Als dagtekening van vaststelling van een belastingaanslag geldt de dagtekening van het aanslagbiljet waaruit van die aanslag blijkt.

HOOFDSTUK II

Aangifte

Artikel 6. 1. Met betrekking tot belastingen welke ingevolge de belastingwet bij wege van aanslag worden geheven, dan wel op aangifte moeten worden voldaan of afgedragen, kan de inspecteur aan hem die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig of inhoudingsplichtig is, een aangiftebiljet uitreiken. Een gelijke bevoegdheid bestaat ten aanzien van de gehuwde vrouw met betrekking tot haar voor de heffing van de belasting van haar man van belang zijnde aangelegenheden.

2. Aan hem die een daartoe strekkend verzoek bij de inspecteur indient, wordt in elk geval een aangiftebiljet uitgereikt.

3. Onze Minister kan bij algemeen voorschrift aan hen die in de daarbij omschreven omstandigheden verkeren, de verplichting opleggen binnen een te stellen termijn een verzoek om uitreiking van een aangiftebiljet in te dienen.

Artikel 7. 1. In het aangiftebiljet wordt opgave verlangd van gegevens en kan overlegging worden gevraagd van bescheiden, waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn.

2. Onze Minister stelt het formulier van de aangiftebiljetten vast.

Artikel 8. 1. Ieder aan wie een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden aangifte te doen door dat biljet duidelijk, stellig en zonder voorbehoud ingevuld en ondertekend, met de daarin gevraagde bescheiden, in te leveren. De over te leggen bescheiden worden door de aangever gewaarmerkt.

2. Bij de inlevering van een aangiftebiljet wordt desverland een ontvangstbewijs afgegeven.

Artikel 9. 1. Met betrekking tot belastingen welke ingevolge de belastingwet bij wege van aanslag worden geheven, wordt aangifte gedaan bij de inspecteur binnen een door deze gestelde termijn van ten minste een maand na de uitreiking van het aangiftebiljet.

2. De inspecteur kan de door hem gestelde termijn verlengen. Hij kan aan de verlenging voorwaarden verbinden, onder meer dat vóór een door hem te bepalen datum op een daartoe bestemd biljet gegevens voor het opleggen van een voorlopige aanslag worden verstrekt.

3. De inspecteur die aan een belastingplichtige een aangiftebiljet heeft uitgereikt, althans verzonden, kan, niet eerder dan een maand na de uitreiking of verzending, de belastingplichtige bij aangetekende brief aanmanen binnen een door hem te stellen termijn aangifte te doen. Is aan deze aanmaning geen gevolg gegeven, dan wordt de in de aanslag te begrijpen belasting, voor zover zij de er mede te verrekenen voorheffingen overtreft, verhoogd met vijf percent, doch ten minste met vijf gulden.

4. De verhoging vervalt, indien de belastingplichtige wegens het feit, ter zake waarvan de verhoging is verschuldigd, ingevolge artikel 67 onherroepelijk is veroordeeld. Met een onherroepelijke veroordeling wordt gelijkgesteld het vervallen van het recht tot strafvordering ingevolge artikel 74.

5. De inspecteur stelt op verzoek van de belastingplichtige het bedrag van de verhoging welke ingevolge het vierde lid vervalt bij uitspraak vast. Het verzoek moet worden ingediend bij de inspecteur binnen twee maanden nadat de veroordeling onherroepelijk is geworden.

6. De inspecteur zendt een afschrift van de uitspraak bij aangetekende brief aan de verzoeker of reikt het hem tegen ontvangstbewijs uit.

Artikel 10. 1. Met betrekking tot belastingen welke ingevolge de belastingwet op aangifte moeten worden voldaan of afgedragen, wordt de aangifte gelijktijdig met de betaling bij de ontvanger gedaan.

2. Heeft de aangifte betrekking op een tijdvak en behoeft over dat tijdvak geen belasting te worden betaald, dan wordt zij gedaan binnen tien dagen na het einde van dat tijdvak. Heeft de aangifte niet betrekking op een tijdvak en behoeft geen belasting te worden betaald, dan wordt zij gedaan binnen een door de inspecteur gestelde termijn.

3. De inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel van het doen van aangifte verlenen.

HOOFDSTUK III

Heffing van belasting bij wege van aanslag

Artikel 11. 1. De aanslag wordt vastgesteld door de inspecteur.

2. De inspecteur kan bij het vaststellen van de aanslag van de aangifte afwijken, zomede de aanslag ambtshalve vaststellen.

3. De bevoegdheid tot het vaststellen van de aanslag vervalt door verloop van drie jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt deze termijn met de duur van dit uitstel verlengd.

4. Voor de toepassing van het derde lid wordt belasting-schuld, waarvan de grootte eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, geacht te zijn ontstaan op het tijdstip waarop dat tijdvak eindigt.

Artikel 12. De inspecteur geeft van zijn besluit om aan hem, die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, schriftelijk kennis aan de aangever.

Artikel 13. 1. Ingeval de grootte van de belastingschuld eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, kan de inspecteur na de aanvang van dat tijdvak volgens door Onze Minister te stellen regelen aan de belastingplichtige een voorlopige aanslag opleggen tot het bedrag waarop de aanslag vermoedelijk zal worden vastgesteld. De voorlopige aanslag blijft beperkt tot het bedrag waarmede de aanslag vermoedelijk de in de belastingwet aangewezen voorheffingen zal te boven gaan.

2. Een voorlopige aanslag kan met inachtneming van het in het eerste lid bepaalde, door één of meer voorlopige aanslagen worden aangevuld.

Artikel 14. 1. In de gevallen waarin artikel 13 niet van toepassing is, kan de inspecteur een voorlopige aanslag opleggen overeenkomstig de aangifte of overeenkomstig de ingevolge artikel 9, tweede lid, verstrekte gegevens.

2. Indien niet is voldaan aan de in artikel 8, eerste lid, bedoelde verplichting, kan de inspecteur een voorlopige aanslag opleggen tot het bedrag waarop de aanslag vermoedelijk zal worden vastgesteld.

3. Een voorlopige aanslag kan met inachtneming van het in het eerste of tweede lid bepaalde, door één of meer voorlopige aanslagen worden aangevuld.

Artikel 15. 1. De voorlopige aanslagen en de in de belastingwet aangewezen voorheffingen worden op de aanslag in mindering gebracht of, voor zoveel nodig, op andere wijze verrekend.

2. Voor de invordering geldt als aanslag de aanslag verminderd volgens het eerste lid.

Artikel 16. 1. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat een aanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld, dan wel dat een in de belastingwet voorziene vermindering of ontheffing ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend, kan de inspecteur de te weinig geheven belasting navorderen.

2. Navordering kan mede plaats vinden in alle gevallen waarin te weinig belasting is geheven doordat een voorlopige aanslag of een voorheffing tot een te hoog bedrag is verrekend.

3. De bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag vervalt door verloop van vijf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. Artikel 11, vierde lid, is te dezen van toepassing. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt de termijn van vijf jaren met de duur van dit uitstel verlengd.

Artikel 17. 1. Alvorens tot navordering over te gaan doet de inspecteur de belastingplichtige mededeling van de omstandigheden welke naar zijn oordeel de navordering rechtvaardigen en stelt hij de belastingplichtige, tenzij deze daarbij geen redelijk belang heeft, in de gelegenheid binnen een door hem te stellen termijn opheldering te geven.

2. Het niet naleven van de voorschriften van het eerste lid brengt geen nietigheid van de navorderingsaanslag mede.

Artikel 18. 1. De in een navorderingsaanslag begrepen belasting wordt met honderd percent verhoogd, tenzij het niet aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat te weinig belasting is geheven.

2. Bij onherroepelijke veroordeling ingevolge artikel 66 vervalt de verhoging, welke haar grond vindt in het feit, ter zake waarvan de belastingplichtige is veroordeeld. Met een onherroepelijke veroordeling wordt gelijkgesteld het vervallen van het recht tot strafvordering ingevolge artikel 74.

3. De inspecteur stelt op verzoek van de belastingplichtige het bedrag van de verhoging welke ingevolge het tweede lid vervalt bij uitspraak vast. Het verzoek moet worden ingediend bij de inspecteur binnen twee maanden nadat de veroordeling onherroepelijk is geworden.

4. De inspecteur zendt een afschrift van de uitspraak bij aangetekende brief aan de verzoeker of reikt het hem tegen ontvangstbewijs uit.

HOOFDSTUK IV

Heffing van belasting bij wege van voldoening of afdracht op aangifte

Artikel 19. 1. In de gevallen waarin de belastingwet voldoening van in een tijdvak verschuldigd geworden of afdracht van in een tijdvak ingehouden belasting op aangifte voorschrijft, is de belastingplichtige, onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige, gehouden de belasting binnen tien dagen na het einde van dat tijdvak overeenkomstig de aangifte aan de ontvanger te betalen.

2. Onze Minister geeft regelen nopens het tijdvak waarover de belasting moet worden betaald. Hij kan regelen geven volgens welke in de loop van dat tijdvak één of meer voorlopige betalingen moeten worden gedaan.

3. In de niet in het eerste lid bedoelde gevallen waarin de belastingwet voldoening of afdracht van belasting op aangifte voorschrijft, is de belastingplichtige, onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige, gehouden de belasting overeenkomstig de aangifte aan de ontvanger te betalen binnen tien dagen na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

Artikel 20. 1. Indien belasting die op aangifte behoort te worden voldaan of afgedragen, geheel of gedeeltelijk niet is betaald, kan de inspecteur de te weinig geheven belasting naheffen. Met geheel of gedeeltelijk niet betaald zijn wordt gelijkgesteld het geval waarin, naar aanleiding van een ingevolge de belastingwet gedaan verzoek, ten onrechte of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting dan wel teruggaaf van belasting is verleend.

2. De naheffing geschiedt bij wege van naheffingsaanslag, die wordt opgelegd aan degene, die de belasting had behoren te betalen, dan wel aan degene aan wie ten onrechte, of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding dan wel teruggaaf is verleend. In gevallen waarin ten gevolge van het niet naleven van bepalingen van de belastingwet door een ander dan de belastingplichtige, onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige, te weinig belasting is geheven, wordt de naheffingsaanslag aan die ander opgelegd.

3. De bevoegdheid tot naheffing vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

Artikel 21. 1. De in een naheffingsaanslag begrepen belasting wordt met honderd percent verhoogd. De verhoging bedraagt tien percent, doch ten minste vijf gulden, indien het niet aan opzet of grove schuld van degene van wie wordt nageheven is te wijten dat te weinig belasting is geheven.

2. Bij onherroepelijke veroordeling ingevolge artikel 66 vervalt de verhoging welke haar grond vindt in het feit, ter zake waarvan degene van wie wordt nageheven is veroordeeld. Met een onherroepelijke veroordeling wordt gelijkgesteld het vervallen van het recht tot strafvordering ingevolge artikel 74.

3. De inspecteur stelt op verzoek van degene van wie is nageheven het bedrag van de verhoging welke ingevolge het tweede lid vervalt bij uitspraak vast. Het verzoek moet worden ingediend bij de inspecteur binnen twee maanden nadat de veroordeling onherroepelijk is geworden.

4. De inspecteur zendt een afschrift van de uitspraak bij aangetekende brief aan de verzoeker of reikt het hem tegen ontvangstbewijs uit.

Artikel 22. Indien en voor zover belasting die op aangifte behoort te worden voldaan of afgedragen, te laat, doch voordat een naheffingsaanslag is vastgesteld, wordt betaald, kan de inspecteur de belastingplichtige, onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige, bij wijze van verhoging een naheffingsaanslag opleggen ten bedrage van tien percent van het te laat betaalde bedrag, doch ten minste vijf gulden.

HOOFDSTUK V

Bezwaar en beroep

Artikel 23. Hij die bezwaar heeft tegen een hem opgelegde aanslag, daaronder begrepen bezwaar betreffende de in artikel 15, eerste lid, voorgeschreven verrekening, tegen een naheffingsaanslag of tegen een ingevolge enige bepaling van de belastingwet door de inspecteur genomen beschikking, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet of van de beschikking een bezwaarschrift indienen bij de inspecteur.

Artikel 24. Hij die bezwaar heeft tegen het bedrag dat als belasting, hetzij door hem op aangifte is voldaan, hetzij door een inhoudingsplichtige van hem is ingehouden, kan binnen twee maanden na de voldoening of de inhouding een bezwaarschrift indienen bij de inspecteur.

Artikel 25. 1. Op het bezwaarschrift wordt uitspraak gedaan door de inspecteur.

2. Indien de reclamant het verlangen daartoe te kennen geeft wordt hij door of namens de inspecteur vóór de uitspraak gehoord. De reclamant kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij het vaststellen van de aanslag of de naheffingsaanslag dan wel bij het nemen van de beschikking hebben gegolden. Alle oproepingen worden gedaan op een termijn van ten minste vijf dagen.

3. Indien het bezwaar is gericht tegen een aanslag of een naheffingsaanslag met betrekking tot welke de vereiste aangifte niet is gedaan, of niet volledig is voldaan aan de verplichtingen ingevolge de artikelen 39, tweede lid, 45, 46 en 48, wordt bij de uitspraak op het bezwaarschrift de belastingaanslag gehandhaafd, tenzij gebleken is, dat en in hoever hij onjuist is.

4. De uitspraak is met redenen omkleed indien aan het bezwaar niet ten volle wordt tegemoetgekomen.

5. De inspecteur zendt een afschrift van de uitspraak bij aangetekende brief aan de reclamant of reikt het hem tegen ontvangstbewijs uit.

6. Een uit een uitspraak voortvloeiende teruggaaf van ingehouden belasting wordt verleend aan degene van wie de belasting is ingehouden.

Artikel 26. 1. Hij die bezwaar heeft tegen een ingevolge het vorige artikel of enige andere bepaling der belastingwet gedane uitspraak van de inspecteur, kan binnen twee maanden nadat het afschrift der uitspraak is ter post bezorgd of tegen ontvangstbewijs uitgereikt, in beroep komen bij de rechter tot wiens rechtsgebied de standplaats van de inspecteur behoort.

2. Hij die bezwaar heeft tegen een hem opgelegde navorderingsaanslag kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet in beroep komen bij de in het eerste lid bedoelde rechter.

3. Met afwijking van de artikelen 23 en 24 kan ter zake van de in die artikelen bedoelde bezwaren, met schriftelijke toestemming van de inspecteur, binnen de in die artikelen genoemde termijnen, rechtstreeks beroep worden ingesteld bij de in het eerste lid bedoelde rechter.

4. Het in de vorige leden bedoelde beroep kan niet betreffen de toepassing van de wettelijke bepalingen betreffende de gemeente van aanslag.

Artikel 27. 1. Het beroep op de rechter wordt ingesteld bij een met redenen omkleed beroepschrift. Een beroepschrift ingediend ingevolge artikel 26, derde lid, gaat vergezeld van de vergunning van de inspecteur.

2. Het beroepschrift moet zodanig zijn ingericht, dat daaruit een conclusie kan worden getrokken aangaande het belastingbedrag of — bij gebreke van zodanig bedrag — aangaande het belang waarover het geschil loopt.

Artikel 28. 1. De rechter wijst het beroep af indien niet volledig is voldaan aan de verplichtingen ingevolge de artikelen 39, tweede lid, 45, 46 en 48, tenzij gebleken is, dat en in hoeverre de uitspraak, de beschikking of de belastingaanslag onjuist is.

(2) Betreft het beroep een uitspraak op een bezwaarschrift tegen een aanslag of een naheffingsaanslag, dan wel een aanslag of een naheffingsaanslag, dan wijst de rechter het beroep mede af, indien de vereiste aangifte niet is gedaan, tenzij gebleken is, dat en in hoeverre de uitspraak of de belastingaanslag onjuist is.

HOOFDSTUK VI

Bevordering van de richtige heffing

Artikel 29. Voor de heffing van de directe belastingen wordt geen rekening gehouden met rechtshandelingen waarvan op grond van de omstandigheid dat zij geen wezenlijke verandering van feitelijke verhoudingen hebben ten doel gehad, of op grond van andere bepaalde feiten en omstandigheden moet worden aangenomen dat zij zouden achterwege gebleven zijn indien daarmede niet de heffing van de belasting voor het vervolg geheel of ten dele zou worden onmogelijk gemaakt.

Artikel 30. 1. Het besluit van de inspecteur om een belastingaanslag met toepassing van artikel 29 vast te stellen, wordt genomen bij een met redenen omklede uitspraak en niet dan met machtiging van Onze Minister.

2. De inspecteur zendt een afschrift van de uitspraak bij aangetekende brief aan degene aan wie de belastingaanslag zal worden opgelegd of reikt het hem tegen ontvangstbewijs uit.

Artikel 31. Hij die bezwaar heeft tegen de in artikel 30 bedoelde uitspraak kan binnen twee maanden nadat het afschrift der uitspraak is ter post bezorgd of tegen ontvangstbewijs uitgereikt, in beroep komen bij de rechter.

Artikel 32. 1. Het beroep wordt ingesteld bij een met redenen omkleed eenvoudig request. De rechter geeft aan de inspecteur de gelegenheid ter zake een verzoogschrift in te dienen.

2. De inspecteur voegt bij zijn verzoogschrift een afschrift daarvan, hetwelk door de griffier aan de appellant wordt toegezonden.

3. Indien, hetzij in het request, hetzij in het verzoogschrift, is verzocht de zaak mondeling te mogen toelichten, of wel indien de rechter mondelinge behandeling nodig acht, worden de appellant en de inspecteur daartoe door de griffier opgeroepen.

4. De rechter handhaaft de uitspraak indien blijkt dat de in de uitspraak omschreven rechtshandeling voldoet aan de voor de toepassing van artikel 29 gestelde voorwaarden, en vernietigt de uitspraak indien dit niet het geval is.

5. Tegen de beslissing van de rechter staat generlei voorziening open.

Artikel 33. Nadat de uitspraak onherroepelijk is geworden kan daaraan uitvoering worden gegeven. De dientengevolge opgelegde belastingaanslag kan niet worden bestreden met het bezwaar, dat artikel 29 geen toepassing had mogen vinden.

Artikel 34. De termijnen van artikel 11, derde lid, artikel 16, derde lid, en artikel 20, derde lid, worden verlengd met de tijd die verloopt tussen de dag waarop het afschrift van de in artikel 30 bedoelde uitspraak aan de belanghebbende is toegezonden of uitgereikt, en de dag welke valt een jaar na die waarop die uitspraak onherroepelijk geworden dan wel vernietigd is.

HOOFDSTUK VII

Bepalingen van interregionaal en van internationaal recht

Artikel 35. Wij behouden Ons voor met inachtneming van het beginsel van wederkerigheid, voorschriften te geven, waardoor in aansluiting aan de desbetreffende bepalingen voorkomende in de wetgeving van een overzees Rijksdeel of van een andere Mogendheid dan wel in de besluiten van een volkenrechtelijke organisatie, dubbele belasting geheel of gedeeltelijk wordt voorkomen.

Artikel 36. Wij behouden Ons voor ter voorkoming van dubbele belasting in gevallen waarin daaromtrent niet op andere wijze is voorzien, gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de van rijkswege geheven belastingen naar inkomen, winst of

vermogen te verlenen, indien en voor zover het inkomen, de winst of het vermogen is onderworpen aan een belasting, welke van wege een overzees Rijksdeel, een andere Mogendheid of een volkenrechtelijke organisatie wordt geheven, het inkomen of de winst buiten het Rijk is verkregen en het vermogen zich buiten het Rijk bevindt.

Artikel 37. In de gevallen waarin het volkenrecht, dan wel naar het oordeel van Onze Minister het internationale gebruik, daartoe noopt, wordt vrijstelling van belasting verleend. Onze Minister is bevoegd ter zake nadere regelen te stellen.

Artikel 38. 1. Indien ingevolge bepalingen van interregionaal of van internationaal recht een gedeelte van een inkomen van de heffing van de Nederlandse belasting is vrijgesteld, wordt, tenzij bij die bepalingen een andere wijze van berekenen is voorgeschreven, de belasting voor het overige gedeelte van het inkomen gesteld op het verschil tussen de belasting berekend zonder inachtneming van de vrijstelling en de belasting welke volgens door Onze Minister vast te stellen regelen aan het van de belasting vrijgestelde gedeelte van het inkomen dient te worden toegerekend.

2. Met betrekking tot andere belastingen met een progressief tarief vindt het eerste lid overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VIII

Bijzondere bepalingen

AFDELING 1

Vertegenwoordiging

Artikel 39. 1. Vertegenwoordiging kan plaats hebben krachtens volmacht dan wel met vergunning van de inspecteur. Het stuk waaruit van de volmacht blijkt, dient desgevorderd te worden overgelegd.

2. Hij die zich, ingevolge de belastingwet opgeroepen tot het mondeling aan de inspecteur verstrekken van gegevens en inlichtingen, voor het onderhoud met de inspecteur doet vertegenwoordigen, is desgevorderd gehouden zijn vertegenwoordiger te vergezellen.

3. Om geldige redenen kan de inspecteur vertegenwoordiging door een bepaalde persoon weigeren.

Artikel 40. De bevoegdheden van een lichaam kunnen worden uitgeoefend en zijn verplichtingen kunnen worden nagekomen door iedere bestuurder.

Artikel 41. De bevoegdheden en de verplichtingen van een minderjarige, een onder curatele gestelde en iemand die in staat van faillissement is verklaard, of wiens vermogen onder bewind is gesteld, kunnen worden uitgeoefend en nagekomen door hun wettelijke vertegenwoordiger, curator en bewindvoerder. Desgevorderd zijn laatstgenoemden tot nakoming van de verplichtingen gehouden.

Artikel 42. 1. Na iemands overlijden kunnen zijn rechtverkrigenden onder algemene titel in het uitoefenen van de bevoegdheden en in het nakomen van de verplichtingen, welke de overledene zou hebben gehad, ware hij in leven gebleven, worden vertegenwoordigd door een hunner, de executeur-testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap. Desgevorderd is ieder van laatstgenoemden tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

2. Stukken betreffende belastingaangelegenheden van een overledene kunnen worden gericht aan een der in het eerste lid genoemde personen.

Artikel 43. Om geldige redenen kan de inspecteur vertegenwoordiging uitsluiten in de nakoming van een verplichting van hem die zelf tot die nakoming in staat is.

Artikel 44. De bepalingen van deze afdeling gelden niet met betrekking tot strafvordering.

AFDELING 2

Verplichtingen ten dienste van de belastingheffing

Artikel 45. 1. Een ieder is gehouden aan de inspecteur:

- de door deze gevorderde gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de belastingheffing te zijnen aanzien van belang kunnen zijn;

- boeken en andere bescheiden waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten, welke invloed kunnen uitoefenen op de belastingheffing te zijnen aanzien, desgevorderd ter inzage te verstrekken.

2. Gelijke verplichtingen gelden voor de gehuwde vrouw met betrekking tot haar voor de heffing van de belasting van haar man van belang zijnde aangelegenheden.

Artikel 46. Iedere inhoudingsplichtige is gehouden aan de inspecteur:

- de door deze gevorderde gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de heffing van de belasting waarvan de inhouding aan hem is opgedragen, van belang kunnen zijn;

- boeken en andere bescheiden waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten welke invloed kunnen uitoefenen op de heffing van belasting waarvan de inhouding aan hem is opgedragen, desgevorderd ter inzage te verstrekken.

Artikel 47. 1. Hij die binnen het Rijk een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefent, is gehouden desgevorderd aan de inspecteur de op dat bedrijf of beroep betrekking hebbende boeken en andere bescheiden, waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten, welke invloed kunnen uitoefenen op de heffing van belasting van derden, ter inzage te verstrekken.

2. Elke organisatie van bedrijfs- of beroepsgenoten en elke organisatie van en voor het bedrijfsleven, met uitzondering van een lichaam als bedoeld is in artikel 159 van de Grondwet, is gehouden desgevorderd aan de inspecteur haar boeken en andere bescheiden, waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten, welke invloed kunnen uitoefenen op de heffing van belasting van derden, ter inzage te verstrekken.

3. Een lichaam als bedoeld is in artikel 159 van de Grondwet, dat uitkeringen doet, is gehouden desgevorderd aan de inspecteur ter zake gegevens te verstrekken.

Artikel 48. 1. De gegevens en inlichtingen dienen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud te worden verstrekt, hetzij schriftelijk, hetzij mondeling, ter keuze van de inspecteur en binnen een door deze te stellen termijn.

2. Toegelaten moet worden, dat afschriften en uittreksels worden gemaakt van de boeken en andere bescheiden, waarvan krachtens de artikelen 45, 46 en 47 inzage wordt verstrekt.

Artikel 49. 1. Hij die een gebouw of grond in gebruik heeft, is verplicht ten behoeve van ingevolge de belastingwet te verrichten opnemingen aan de inspecteur en de door deze aangewezen deskundigen toegang te verlenen tot alle gedeelten van dat gebouw of van die grond.

2. De toegang kan, behalve op Zondagen en algemeen erkende Christelijke feestdagen, worden gevorderd op elke dag, mits tussen des voormiddags acht uur en zonsondergang.

3. De gebruiker van het gebouw of de grond is verplicht desgevorderd de aanwijzingen te geven die voor de opneming en het onderzoek nodig zijn.

4. De tot de toegang bevoegde personen treden woningen tegen de wil van de bewoner niet binnen dan met inachtneming van het bepaalde in artikel 81, tweede en derde lid.

Artikel 50. De verplichtingen welke volgens de artikelen 45, 46, 47, 48 en 49 bestaan jegens de inspecteur, gelden mede jegens iedere door of vanwege Onze Minister aangewezen andere ambtenaar van de rijksbelastingdienst.

Artikel 51. 1. Voor een weigering om te voldoen aan de in de artikelen 45, 46 en 48 omschreven verplichtingen kan niemand zich met vrucht beroepen op de omstandigheid, dat hij uit enigerlei hoofde tot geheimhouding verplicht is, zelfs niet indien deze hem bij een wettelijke bepaling is opgelegd.

2. Voor een weigering om te voldoen aan de in de artikelen 47 en 48 omschreven verplichtingen kunnen alleen bedienaren van de godsdienst, notarissen, advocaten, procureurs, geneeskundigen en apothekers zich beroepen op de omstandigheid, dat zij uit hoofde van hun stand, ambt of beroep tot geheimhouding verplicht zijn.

Artikel 52. Hij die ingevolge de artikelen 45, 46 of 47 gehouden is desgevorderd boeken en andere bescheiden betreffende zijn bedrijf of zelfstandig uitgeoefend beroep ter inzage te verstrekken, is verplicht die gedurende tien jaren te bewaren.

Artikel 53. Hij van wie ingevolge de artikelen 45, 46 of 47 inzage is gevorderd van boeken en andere bescheiden, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

Artikel 54. De besturen van provinciën en gemeenten verschaffen, desgevraagd schriftelijk, kosteloos de inlichtingen die hun door ambtenaren van de rijksbelastingdienst voor de uitvoering van de belastingwet worden gevraagd.

AFDELING 3

Domiciliekeuze en uitreiking van stukken

Artikel 55. In bezwaar-, verzoek- en beroepschriften moet hij die niet binnen het Rijk een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, domicilie kiezen binnen het Rijk.

Artikel 56. Ingeval ingevolge de belastingwet een aangiftebiljet of ander stuk moet worden uitgereikt aan hem die niet binnen het Rijk een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, kan die uitreiking ook geschieden aan de binnen het Rijk gelegen vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep, dan wel aan de woning of het kantoor van zijn binnen het Rijk wonende of gevestigde vertegenwoordiger.

AFDELING 4

Herstel van vormverzuimen en overschrijding van termijnen

Artikel 57. 1. Betreft een bezwaar- of verzoekschrift meer dan één belastingaanslag of beschikking, dan stelt de inspecteur de reclamant of de verzoeker in de gelegenheid het geschrift te vervangen door zoveel bezwaar- of verzoekschriften als er belastingaanslagen of beschikkingen zijn. Maakt de reclamant of de verzoeker van de hem geboden gelegenheid gebruik, dan worden de nieuwe bezwaar- of verzoekschriften geacht op dezelfde dag als het oorspronkelijke geschrift door de inspecteur te zijn ontvangen.

2. Indien een bezwaar- of verzoekschrift bij een onbevoegde inspecteur is ingediend, zendt deze het onverwijld aan de bevoegde inspecteur. Het bezwaar- of verzoekschrift wordt geacht bij deze inspecteur te zijn ingediend op de dag, waarop het bij eerstbedoelde inspecteur is ingekomen.

Artikel 58. 1. Hem die ten gevolge van een bijzondere omstandigheid niet in staat is geweest een bezwaar-, verzoek- of beroepschrift binnen de daartoe gestelde termijn in te dienen, kan op zijn verzoek door de voorzitter van het als rechter fungerende college tot welks rechtsgebied de standplaats van de inspecteur behoort, machtiging worden verleend alsnog

binnen een daartoe te stellen termijn zodanig geschrift in te dienen.

2. Het verzoek wordt schriftelijk binnen drie jaar na het verstrijken van de termijn ingediend door tussenkomst van de inspecteur, die daarbij een schriftelijke memorie kan overleggen.

3. Indien de gevraagde machtiging wordt verleend, legt de belanghebbende deze bij zijn bezwaar-, verzoek- of beroepschrift over.

AFDELING 5

Toekenning van bevoegdheden

Artikel 59. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur bepalingen vast te stellen tot verzekering van de heffing en invordering van belasting van hen die niet binnen het Rijk een vaste woonplaats of plaats van vestiging hebben.

Artikel 60. Onze Minister is bevoegd regelen te geven ter uitvoering van de belastingwet.

Artikel 61. Onze Minister is bevoegd voor bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen aan onbillijkheden van overwegende aard, welke zich bij de toepassing van de belastingwet mochten voordoen.

Artikel 62. 1. Krachtens de belastingwet door Onze Minister uitgevaardigde algemene voorschriften worden door plaatsing in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

2. De voorschriften treden in werking op de twintigste dag na die der dagtekening van de *Staatscourant*, waarin zij zijn geplaatst, tenzij in die voorschriften een ander tijdstip, niet vallende vóór de tweede dag na de hiervoor genoemde dagtekening, is vastgesteld.

Artikel 63. Een onjuiste belastingaanslag kan door de inspecteur ambtshalve worden verminderd. Een in de belastingwet voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf kan door hem ambtshalve worden verleend.

Artikel 64. Van de in een belastingaanslag begrepen hoging kan door of van wege Onze Minister gehele of gedeeltelijke kwijtschelding worden verleend.

AFDELING 6

Geheimhouding

Artikel 65. 1. Het is een ieder verboden hetgeen hem in enige werkzaamheid bij de uitvoering van de belastingwet, of in verband daarmee, nopens de persoon of de zaken van een ander blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan nodig is voor de uitvoering van de belastingwet of voor de heffing of de invordering van enige rijksbelasting.

2. Onze Minister kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid vervatte verbod.

HOOFDSTUK IX

Strafrechtelijke bepalingen

AFDELING 1

Strafbare feiten

Artikel 66. 1. Hij die:

a. een bij de belastingwet voorziene aangifte onjuist of onvolledig doet;

b. ingevolge de belastingwet verplicht zijnde tot het verstrekken van inlichtingen, gegevens of aanwijzingen, onjuiste of onvolledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt;

c. ingevolge de belastingwet verplicht zijnde tot het ter inzage verstrekken van boeken of andere bescheiden, valse of vervalste boeken of andere bescheiden ter inzage verstrekt;

een en ander, indien daarvan het gevolg zou kunnen zijn dat te weinig belasting zou kunnen worden geheven, wordt gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste twee maanden en geldboete van ten hoogste tien duizend gulden, hetzij met een van beide voormelde straffen.

2. Hij die een der in het eerste lid omschreven feiten opzettelijk begaat, wordt gestraft, hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en met geldboete van ten hoogste twintig duizend gulden of, indien dit hoger is, eenmaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, hetzij met een van beide voormelde straffen.

3. Strafvervolgning wordt niet ingesteld, indien de schuldlige alsnog een juiste en volledige aangifte doet of juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt voordat hij weet of redelijkerwijze kan vermoeden, dat de rijksbelastingdienst de onjuistheid of de onvolledigheid op het spoor is gekomen of zal komen.

Artikel 67. Hij die niet voldoet aan de verplichting, hem bij of krachtens de artikelen 6, derde lid, 8, eerste lid, 9, eerste lid, 10, 41, 42, 45, 46, 47, 48, tweede lid, 49 en 52 opgelegd, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden.

Artikel 68. Op overtreding van door Ons krachtens de belastingwet bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde bepalingen, kan daarbij straf worden gesteld, doch geen andere of hogere dan geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden.

Artikel 69. Voor zover Onze Minister zulks daarbij bepaalt, wordt overtreding van een door hem krachtens de belastingwet vastgesteld algemeen voorschrift gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

AFDELING 2

Algemene bepalingen van strafrecht

Artikel 70. De bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten waarop gevangenisstraf is gesteld, zijn misdrijven. De overige bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 71. De Nederlandse strafwet is ook van toepassing op ieder die zich buiten het Rijk schuldig maakt aan enig in de belastingwet omschreven misdrijf.

Artikel 72. 1. Indien een bij de belastingwet strafbaar gesteld feit wordt begaan door of van wege een lichaam, wordt de strafvervolgning ingesteld en worden de straffen uitgesproken:

- hetzij tegen dat lichaam,
- hetzij tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten,
- hetzij tegen beiden.

2. Een bij de belastingwet strafbaar gesteld feit wordt onder meer begaan door of van wege een lichaam, indien het wordt begaan door personen, die, hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde, handelen in de sfeer van het lichaam, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben begaan dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van het strafbare feit aanwezig zijn.

Artikel 73. Indien tegen een lichaam ter zake van een bij de belastingwet strafbaar gesteld feit straf wordt uitgesproken, wordt als hoofdstraf steeds geldboete opgelegd; het maximum van de geldboete is twintig duizend gulden, indien op het feit vrijheidsstraf en niet tevens een hogere geldboete is gesteld.

Artikel 74. 1. Ten aanzien van bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten gelden in plaats van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht de volgende bepalingen.

2. Ten aanzien van feiten, met betrekking tot welke het proces-verbaal niet overeenkomstig artikel 78, tweede lid, in handen van de officier van justitie is gesteld, vervalt het recht tot strafvordering door vrijwillige voldoening aan de voorwaarde welke het bestuur van 's Rijks belastingen op verzoek van de verdachte ter voorkoming van de strafvervolgning mocht hebben gesteld.

3. Als voorwaarde kan worden gesteld betaling van een bepaalde geldsom, bedragende niet minder dan vijftig cents en niet meer dan het maximum der geldboete naar de wettelijke omschrijving op het feit gesteld.

4. Het bestuur van 's Rijks belastingen bepaalt telkens de termijn binnen welke aan de gestelde voorwaarde moet zijn voldaan en zo nodig tevens de plaats waar zulks moet geschieden. De gestelde termijn kan vóór de afloop daarvan éénmaal worden verlengd.

5. Ten aanzien van de toepassing van de artikelen 14f en 14h van het Wetboek van Strafrecht wordt het vervallen volgens het tweede lid van het recht tot strafvordering met een onherroepelijke veroordeling gelijkgesteld.

AFDELING 3

Algemene bepalingen van strafvordering

Artikel 75. 1. De arrondissementsrechtbanken vonnissen in eerste aanleg over bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten.

2. De vonnissen zijn aan hoger beroep onderworpen, voor zover zij zijn gewezen:

- a. ter zake van misdrijven;
- b. ter zake van overtredingen ten aanzien van een persoon, die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eerste aanleg de leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt.

3. Tegen andere vonnissen kan de verdachte hoger beroep instellen, indien hechtenis als hoofdstraf is opgelegd, een geldboete van twee honderd en vijftig gulden of meer is opgelegd dan wel een verbeurdverklaring is uitgesproken; het openbaar ministerie kan hoger beroep instellen, indien het gelijke straffen heeft gevorderd.

Artikel 76. Ten aanzien van bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten worden lichamen voor de toepassing van artikel 2 van het Wetboek van Strafvordering geacht te wonen, waar zij gevestigd zijn.

Artikel 77. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een lichaam, wordt het tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

Artikel 78. 1. Met het opsporen van bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, de ambtenaren van de rijksbelastingdienst belast.

2. In afwijking van de artikelen 155 en 157 van het Wetboek van Strafvordering worden alle processen-verbaal betreffende bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten ingezonden bij het bestuur van 's Rijks belastingen. Het bestuur doet de processen-verbaal betreffende strafbare feiten, ter zake waarvan inverzekeringstelling of voorlopige hechtenis is toegepast dan wel een woning tegen de wil van de bewoner is binnengetreden, met de inbeslaggenomen voorwerpen onverwijld toekomen aan de bevoegde officier van justitie. De overige processen-verbaal doet het bestuur, met de inbeslaggenomen voorwerpen, toekomen aan de officier van justitie, indien het een vervolging wenselijk acht.

3. De officier van justitie is bevoegd, de zaak ter afdoening

weder in handen van het bestuur van 's Rijks belastingen te stellen, hetwelk daarmee alsdan kan handelen overeenkomstig artikel 74.

4. Het bepaalde in artikel 148, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering vindt geen toepassing in zaken, waarin het bestuur van 's Rijks belastingen het proces-verbaal niet aan de officier van justitie heeft doen toekomen.

Artikel 79. De ambtenaren belast met het opsporen van bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten, zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagname van de ingevolge het Wetboek van Strafvordering voor inbeslagname vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

Artikel 80. 1. Het bepaalde in artikel 116, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering vindt geen toepassing ten aanzien van voorwerpen, inbeslaggenomen in zaken, waarin het bestuur van 's Rijks belastingen het proces-verbaal niet ingevolge het bepaalde in artikel 78, tweede lid, aan de officier van justitie heeft doen toekomen.

2. In de zaken, bedoeld in het eerste lid, draagt het bestuur van 's Rijks belastingen zorg, dat de inbeslaggenomen voorwerpen na de afdoening der zaak worden teruggegeven aan degene, bij wie zij zijn inbeslaggenomen.

3. Een bezwaarschrift als is bedoeld in artikel 103 van het Wetboek van Strafvordering kan door elke belanghebbende worden ingediend bij de rechtbank van het arrondissement waarin het voorwerp is inbeslaggenomen. Het bepaalde in artikel 103 is voor het overige van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat tot het instellen van beroep in cassatie niet de officier van justitie, doch het bestuur van 's Rijks belastingen bevoegd is.

4. Het bestuur van 's Rijks belastingen wordt zo nodig op het bezwaarschrift gehoord, althans daartoe opgeroepen. De griffier deelt het bestuur onverwijld de genomen beslissing mede.

Artikel 81. 1. De ambtenaren belast met het opsporen van bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten hebben, behoudens het bepaalde in artikel 123 van het Wetboek van Strafvordering, te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij zijn bevoegd zich van bepaalde door hen aan te wijzen personen te doen vergezellen. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. In een woning treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan vergezeld van een commissaris van politie of van de burgemeester der gemeente of voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de procureur-generaal bij het gerechtshof of van de officier van justitie, dan wel voorzien van een bijzondere schriftelijke last van een zijner hulpofficieren.

3. Van het in het tweede lid bedoelde binnentreden wordt binnen tweemaal vier en twintig uur proces-verbaal opgemaakt, hetwelk wordt ingezonden bij de officier van justitie. Daarin wordt mede melding gemaakt van het tijdstip van het binnentreden en van het beoogde doel, alsmede van de omstandigheid, dat zij zich door bepaalde personen hebben doen vergezellen.

Artikel 82. Ten dienste van de vervolging en berechting van bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten kan Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, ambtenaren van de rijksbelastingdienst aanwijzen, die het contact onderhouden met het openbaar ministerie.

Artikel 83. De griffiers verstrekken aan het bestuur van 's Rijks belastingen desgevraagd kosteloos afschrift of uittekst van arresten of vonnissen, in belastingstrafzaken gezezen.

Artikel 84. 1. Met betrekking tot gerechtelijke mededelingen in zake bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten hebben de ambtenaren van de rijksbelastingdienst de bevoegdheden bij het Wetboek van Strafvordering aan dienaren van de openbare macht toegekend.

2. De uitreiking van die mededelingen geschiedt, indien de verdachte een lichaam is, aan de persoon of de woonplaats van het hoofd van het bestuur of op de plaats waar het bestuur zitting of kantoor houdt, behoudens, bij uitreiking van een op de sluiting gestempeld schrijven als is bedoeld in artikel 585 van het Wetboek van Strafvordering, overeenkomstige toepassing van artikel 587, tweede en derde lid, van dat Wetboek.

Artikel 85. Ten aanzien van de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in zake bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten hebben de ambtenaren van de rijksbelastingdienst de bevoegdheid van deurwaarders.

Artikel 86. 1. De ambtenaren van de rijksbelastingdienst zijn tevens belast met de opsporing van:

a. de misdrijven omschreven in de artikelen 179 tot en met 182 van het Wetboek van Strafrecht, welke jegens hen zijn begaan;

b. het misdrijf omschreven in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht, indien het bevel of de vordering is gedaan krachtens of de handeling is ondernomen ter uitvoering van de belastingwet.

2. De artikelen 152, 153, 157, eerste en derde lid, en artikel 158 van het Wetboek van Strafvordering zijn te dezen op de ambtenaren van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK X

Overgangs- en slothepalingen

Artikel 87. Artikel 11, derde lid, van de wet van 19 December 1914 (*Stb.* 564), houdende instelling van raden van beroep voor de directe belastingen en vaststelling van algemene bepalingen betreffende het beroep op die colleges, wordt gelezen als volgt:

De ambtenaar zendt het beroepschrift binnen een maand na ontvangst aan de raad van beroep terug en legt daarbij een afschrift van het aanslagbiljet, van de beschikking of van de uitspraak over. Hij kan een verzoekschrift daarbij overleggen, in welk geval hij een afschrift daarvan bijvoegt.

Artikel 88. De krachtens de wet van 14 Juni 1930 (*Stb.* 244), houdende bepalingen tot voorkoming van dubbele belasting, uitgevaardigde voorschriften worden geacht krachtens Hoofdstuk VII te zijn uitgevaardigd.

Artikel 89. De wet van 13 Januari 1922 (*Stb.* 9), betreffende het opleggen van voorlopige aanslagen in de directe belastingen, wordt ingetrokken.

Artikel 90. De wet van 29 April 1925 (*Stb.* 171), tot bevordering van de richtige heffing der directe belastingen, wordt ingetrokken.

Artikel 91. De wet van 28 Juni 1926 (*Stb.* 227), houdende bepalingen met betrekking tot het overschrijden van in belastingwetten gestelde termijnen, wordt ingetrokken.

Artikel 92. De wet van 23 April 1952 (*Stb.* 191), houdende bepalingen in zake vervanging van het fiscale noodrecht, wordt ingetrokken.

Artikel 93. 1. De bepalingen van deze wet treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat verschillend kan zijn zowel voor de onderscheidene bepalingen van de wet als voor de onderscheidene belastingen en tijdvakken waarin of waarover deze worden geheven.

2. Voor zoverre bepalingen van deze wet ten aanzien van enige belasting in werking zijn getreden, blijven de bepalingen in andere belastingwetten betreffende de onderwerpen, geregeld in eerstbedoelde bepalingen, ten aanzien van die belasting in zoverre buiten toepassing.

3. Zodra afdeling 3 van Hoofdstuk IX ten aanzien van enige belasting in werking is getreden, blijven de bepalingen van Titel VI van het Vierde Boek van het Wetboek van Strafvordering, artikel 56, eerste en tweede lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie en het beleid der justitie, en artikel 14a, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht ten aanzien van die belasting buiten toepassing, behoudens voor strafzaken betreffende vorenbedoelde belasting, waarin reeds het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek is gevorderd of een dagvaarding ter terechtzitting in eerste aanleg is uitgebracht.

Artikel 94. Deze wet kan worden aangehaald als „Algemene wet in zake rijksbelastingen”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Financiën,

De Minister van Justitie.